

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Faisala Husseiného v právní věci žalobkyně: **MADcorp s.r.o.**, se sídlem Ve Dvojích 289, Jiříkovice, zastoupené Mgr. Štěpánem Lichovníkem, advokátem se sídlem Pellicova 23/8, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, Odbor životního prostředí**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2020, č. j. JMK 85906/2020, sp. zn. S-JMK 48626/2020/OŽP/III, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 8. 2022, č. j. 62 A 141/2020 – 59,

t a k t o :

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Žalobkyni **se ukládá** povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši **1000 Kč**, a to ve lhůtě **patnácti dnů** od doručení tohoto usnesení.
- III. Soud **vyzývá** žalobkyni, aby ve lhůtě **patnácti dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za podanou kasační stížnost, který činí podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků částku **5000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včasně podanou kasační stížností brojí žalobkyně, jakožto stěžovatelka, proti shora označenému rozsudku (dále jen „*napadený rozsudek*“) Krajského soudu v Brně. Napadeným rozsudkem byla zamítnuta stěžovatelčina žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice (dále jen „*správní orgán prvního stupně*“) č. j. OŽP-ČJ/14589-20/VAL ze dne 26. 2. 2020, kterým byla stěžovatelka uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 20a odst. 1 písm. c) zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v rozhodném znění (dále jen „*zákon o ochraně ZPF*“), jehož se měla dopustit tím, že v červnu 2017 provedla skrývku ornice na celé ploše pozemku p. č. XA a na části pozemku p. č. XB v k. ú. J., a tyto pozemky (zábor ZPF celkem cca 800 m²) od této doby až do kontroly vykonané dne 7. 6. 2019 užívala k nezemědělským účelům (přístavba administrativní budovy a okolních zpevněných ploch) bez souhlasu orgánu ochrany ZPF vydávaného podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně ZPF, čímž porušila zákaz ve smyslu § 3 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Za popsany přestupek uložil podle

§ 20a odst. 3 písm. a) zákona na ochranu ZPF správní orgán prvního stupně stěžovatelce pokutu ve výši 150 000 Kč. Současně byla stěžovatelce uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1000 Kč.

[2] Zároveň s podáním kasační stížnosti požádala stěžovatelka o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelka poukazuje na skutečnost, že výše pokuty a nezbytnost její neprodlené úhrady by pro ni s ohledem na její současnou finanční situaci poznamenanou pandemií koronaviru znamenala nezbytnost vzít si bankovní úvěr; okamžitá úhrada by tedy znamenala pro stěžovatelku podstatné navýšení celkové finanční zátěže. Stěžovatelka má za to, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nevznikne újma jiným osobám; není v rozporu s jejich oprávněným zájmem, neboť se jich rozhodnutí netýká. Na druhé straně stěžovatelce samotné vznik újmy hrozí.

[3] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že nemá námitky.

[4] Nejvyšší správní soud shledal, že nebylo osvědčeno naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Odkladný účinek kasační stížnosti má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek. Aby byla zachována výjimečná povaha tohoto institutu, musí stěžovatel žádající o přiznání odkladného účinku náležitě tvrdit a doložit, že v předmětné věci existují okolnosti spadající pod hypotézu § 73 odst. 2 s. ř. s., které ji činí vůči typově shodným případům výjimečnou. V nyní posuzované věci však, podle názoru Nejvyššího správního soudu, stěžovatelka takové okolnosti netvrdila ani nedoložila.

[7] Nejvyšší správní soud již dříve judikoval, že povinnost dostatečně podrobně a určitě tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám; vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozhodnutím žalovaného obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného tíží stěžovatele též důkazní břemeno k uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemene po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil, tedy ne nutně prokázal, ale alespoň osvědčil (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50). Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti – kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí

pokračování

být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74).

[8] V posuzovaném případě musí Nejvyšší správní soud konstatovat, že stěžovatelka výše uvedeným požadavkům na dostatečně konkrétní individualizaci tvrzené újmy nedostála. Uvedla totiž obecně pouze to, že by pro ni okamžitá úhrada pokuty znamenala podstatné navýšení celkové finanční zátěže. Případné značné negativní či dokonce likvidační dopady v příčinné souvislosti s napadeným rozhodnutím nijak konkrétně nerozvádí ani nedokládá.

[9] Z výše uvedeného je zřejmé, že návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný, neboť neprokázala splnění již první podmínky (tj. nepoměrně větší újmy, než jaká by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohla vzniknout jiným osobám). Všechny podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 73 s. ř. s. musí přitom být naplněny současně, a proto se Nejvyšší správní soud při neshledání naplnění jedné z nich již nezabýval posuzováním podmínek ostatních a návrh na přiznání odkladného účinku výrokem č. I. tohoto usnesení zamítl (§ 73 odst. 2 *a contrario* ve spojení s § 107 s. ř. s.).

[10] Výrok č. II. tohoto usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Stěžovatelka je proto do patnácti dnů od doručení tohoto usnesení povinna zaplatit soudní poplatek ve výši 1000 Kč.

[11] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zaplatněna částkou 5000 Kč.

[12] Tento soudní poplatek nebyl současně s podáním kasační stížnosti zaplacen, soud proto stěžovatelku vyzývá ke splnění poplatkové povinnosti a stanovuje jí k tomu zákonem předvídanou lhůtu.

[13] Soudní poplatky lze zaplatit:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu a jeho doručením Nejvyššímu správnímu soudu, nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je **1020421222**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li poplatek za podání kasační stížnosti (výrok III.) ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení **z a s t a v í** [§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního]. **K pozdnímu zaplacení soudního poplatku se nepřihlíží.** Soud však řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by Vám mohla vzniknout újma, a ve stanovené lhůtě sdělíte soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doložíte, že bez své viny jste nemohl poplatek dosud zaplatit.

Máte-li za to, že jsou u Vás splněny podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, můžete ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního).

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 27. září 2022

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 As 212/2022

podpis

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓